

adelma von vay

Luka Kovač

TROJSTVI STVARJENJA IN ČLOVEKA

Mednarodni simpozij o življenju in delu Adelme von Vay - Ljubljana, 03. december 2012

“V imenu Očeta, Sina in Svetega Duha.” Vsem v krščanskem svetu dobro znane besede. Trojstvo, odgovorno za vse stvarstvo, za vse, kar je dobrega, lepega in resničnega. Vendar, kaj nam skušajo te besede sporočiti? Kaj se skriva izza njih, simbol česa so? Ni veliko modernih pisanih del, ki bi se sploh lotevala tako zapletenih in vse-zajemajočih vprašanj, še manj pa takšnih, ki bi uspela pojem trojstva osvetliti v novi luči, mu vdahnuti nek nov pomen in tako razširiti naše razumevanje nečesa tako vseprisotnega in vse-obsežnega.

Eno takšnih modernih pisanih del, ki smo jih dobili na temo trojstva, se je 1870 leta rodilo prav v Sloveniji. Imenovalo se je *Duh, sila, snov*. Knjiga Adelme von Vay se je tako že v naslovu odmaknila od običajne krščanske doktrine očeta, sina in svetega duha ali njene bolj personificirane oblike, kot Boga očeta, Jezusa sina in Marijo mati. V knjigi je trojnost predstavila abstraktneje, kot tri (3) vidike enega (1) Boga, ki je iz sebe ustvaril Vesolje, Stvarstvo, ali ponovno troje (3) v enem (1). Trojnost pa služi tudi kot prizma, preko katere knjiga pristopa k razlagi samih začetkov stvarjenja, nadaljnjih delitev in razvoja vesolja, vse do pojave božanskega sina znotraj svetov najnižje potence, človeka. Pri tem pa se porodi nekaj zanimivih vprašanj. Zakaj izpostaviti trojnost (upodobljeno v obliki trikotnika), zakaj ne dvojnost, peternost ali sedmernost? Kaj je sploh smisel delitve enega na troje? Kje lahko najdemo trojnost, naprimer pri človeku, kje v nižjih bitjih in kje v božanskem? Gre povsod za isto trojnost? Kaj nam skušajo sporočiti besede knjige *Duh, Sila, Snov*? Pod katerimi drugimi imeni jih morda še poznamo? Ta in še množica drugih, s tem povezanih vprašanj, človeka nedvomno popelje na zanimivo popotovanje, vredno vsega truda.

Osnovna zamisel trojnosti je zelo preprosta. Imamo tri točke. Dve sta druga drugi polarno nasprotje, tretja, pa izhaja iz njune združitve. Pri trojnosti gre torej za združevanje parov nasprotij in doseganje harmoničnega zlitja med njimi, ali tako imenovane srednje poti. Vendar, če naj bi bil ta princip v ozadju vsega kar biva, kje in kaj so pari nasprotij in zakaj so potrebni? Knjiga pravi: “Na začetku je bil Bog.” Ničesar drugega kot Bog. Da bi lahko nekaj nastalo, da bi bilo stvarjenje sploh možno, je najprej moralo priti do “ločitve”, moralo je priti do nečesa, kar “ni” Bog, oziroma nečesa, kar je od Boga drugačno. Ni mogoče ustvarjati, če je vse enako, če je vse eno. Čemu izgovorjena Beseda, če tam ni ničesar, kar bi se nanjo lahko odzvalo. Zato je moralo priti do nastanka polarnega nasprotja Bogu, a vendar

njemu podobnega, saj se drugače nanj ne bi bilo moč odzvati. Pravzaprav je beseda nastanek zavajajoča. Ne Bog, ne Prasnov nimata nastanka, ne konca. Sta dve plati ene medalje. Ko se združita, nastane pojavno vesolje, ko se božansko iz snovi umakne, pa s tem ugasne tudi vesolje.¹ Podoben proces zlahka opazimo v vsakdanjem življenju, v obdobju aktivnosti in počitka, budnosti in spanja, življenja in smrti. Življenje lahko zaznamo le takrat, ko se izrazi skozi neko obliko, oziroma, ko se združi s snovjo. Ob smrti se življenje iz oblike umakne, navidezno izgine, oblika pa posledično razpade na sestavne dele in se ponovno spremeni v snov, čakajočo, da se ponovno vgradi v neko novo obliko.

Knjiga nam pove, da je Bog duh, Absolutno, ki znotraj sebe združuje troje – duha, silo in snov. To so trije vidiki enega, ki pa jih kot *nekaj* lahko zaznamo šele prek njihovih učinkov in delovanja v pojavnem vesolju. Kažejo se nam preko principov delovanja vesolja, oziroma duhovnih zakonov.² Ugotavljanje narave Absolutnega je nemogoče in brezpredmetno, konec koncev v absolutnem ni opazovalca, če se malo poigramo z besedami je le vse-um, ki pa ne razmišlja, saj ve vse. Trojnosti so v absolutnem sublimirane v eno in jih tako rekoč ni:

	<i>Subjekt</i>	<i>Objekt</i>	<i>Proces</i>
NI	Opazovalca	Opazovanega	Opazovanja
NI	Čutečega	Objekta zaznave	Občutenja
NI	Zavesti*	Zavedajočega	Zavedanja
NI	Misli	Misleca	Mišljenja

* Gledano iz vidika druge stopnje nastanka vesolja, ki si jo bomo ogledali v nadaljevanju. Na tej stopnji je zavest obstajala v obliki svetovne duše ali anima mundi, um pa kot univerzalni um. Do oblikovanja zavedajočih in mislecev je prišlo šele na tretji stopnji, z nastankom oblike, relativnega uma in individualizacijo prvorojencev.

Absolutno je prva stopnja v nastanku vesolja, oziroma bi jo lahko morda bolje poimenovali nestopnja ali ničelna stopnja. V nadaljevanju bomo obdelali tri začetne stopnje nastanka pojavnega vesolja, vse do nastanka prvega človeka-misleca,³ kakor jih povzema knjiga. Trojnosti bomo obravnavali po posameznih stopnjah in povezave med njimi ter se dotaknili namena in poti njihovega nastanka. Na koncu pa bomo vse skupaj prenesli še na človeka, kot ga poznamo in si na kratko ogledali, kje v njem najdemo trojnosti in kako čudovite so vzporednice med nastankom in ustrojem individualnega človeškega bitja ter nastankom in delovanjem vesolja samega.

Prva stopnja je stanje absolutnega enega, ki pa znotraj sebe vsebuje tri vidike, vidik duha, sile in snovi ali prasketlobe. Knjiga jih abstraktno opiše z naslednjimi besedami:

duh – ljubezen
sila – vibracija
snov – asimilacija

V absolutnem te lastnosti obstajajo zgolj kot potencialne zmožnosti, ki se kot lastnosti izrazijo šele na drugi stopnji stvarjenja.

¹ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov* 1.32.

² Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov* 1.10.

³ Man or thinker, from the root “manu”. We all are children of the sons of mind.

Na kratko⁴:

1. *Ljubez*: čista vednost, ki jo orientalski in teozofski spisi poznajo kot maha-buddhi.⁵ Nosilec ideje veselja ali Beseda, ki na drugi stopnji postane meso.

2. *Vibracija*: način, kako duh na drugi stopnji preplavi snov in osnova za vse nadaljnje izpeljave ustvarjalne sile.

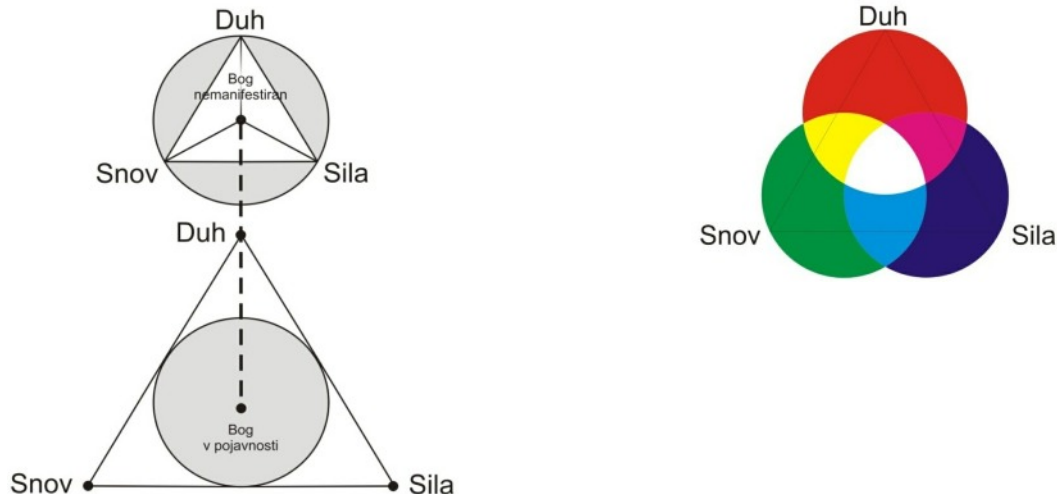
3. *Asimilacija*: zmožnost snovi, da postane vozilo duhu, njegov nosilec. Lahko bi jo imenovali tudi celovita dovzetnost, saj se na drugi stopnji kot celota odzove na oplojevalni impulz duha.

Z nastankom veselja se ti trije vidiki pozunanjijo in povežejo v novo troedinost. To je začetek druge stopnje stvarjenja.

Tej prvotni snovi ali prasetlobi, kot jo imenuje knjiga *Duh, sila, snov*, bi s sodobno besedo lahko rekli energija. Na tej stopnji se v njej nekaj prične prebujati. Božanska ustvarjalna vibracijska sila energiji vdahne življenje. Požene jo v gibanje in snov se napolni z valovanjem in življenjskostjo. Snov ali energija ima sposobnost popolne odzivnosti. In takrat je odzvenela beseda. Beseda je nosilka ustvarjalnega zvoka, ki je nastajajočemu veselju predala osnovni ton, vibracijo, po kateri so uglašene vse nadaljnje diferenciacije. Tu imamo zanimivo trojnost, v kateri lahko najdemo vzporednico s tremi stopnjami stvarjenja:

ustvarjalni zvok – beseda – govor

To osnovno trojnost lahko ponazorimo tudi z barvami, ki so le na drugačen način, prek učinka obravnavan zvok:

Slika 1:

Absolutni Bog v sebi nosi trojnost duha, sile in snovi. Z nastankom pojavnega veselja se Bog umakne v notranjost. Sam se ne manifestira, ampak se izrazi prek svojih treh pozunanjenih vidikov.

⁴ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, str. 217. Abstraktno eno.

⁵ Blavatsky H. Petrovna: *Tajni nauk*, knjiga I, str. 38.

Duh, ki izražen skozi snov, dobi naravo življenjskega principa, v snov vnese silo privlačnosti. Oživljena snov je bila sicer prežeta z duhom, vendar mu ni bila enaka. Duh v snovi, znotraj pojavnega vesolja, je povzročil stremljenje po ponovni združitvi z Absolutnim, ki ga je porodil. To je podlaga in temelj sile privlačnosti, ki se je skupaj z življenjskim principom prebudila znotraj substance ali prasketlobe. Privlačnost je s tem postala osrednja sila substance. Bila je odsev ljubezni, prisotne v Absolutnem na prvi stopnji in podlaga za pojav zavednih prvorojencev na tretji stopnji.

Osrednjo vlogo sta na tej stopnji igrala energija oziroma snov ter duh. To je stopnja dvojnosti in združevanja temeljnega para nasprotij, duha in materije. To dvojnost sestavlja izliv iz Absolutnega (duh) in prejemajoče vesolje (materija ali snov). Z grafičnim prikazom (slika 1) si lahko pomagamo predstavljati, kako se trojnost znotraj absolutnega Boga odslika v relativno, pozunanjeno trojnost vesolja.⁶ Ob združitvi pa se je zgodilo nekaj pomembnega. Vesolje je razvilo zavest, razvilo je dušo. To je bila posledica oživitve prasketlobe ali energije. S tem je slednja postala sposobna izraziti idejo, ki ji je bila predana prek vibracijske sile. Duša vesolja ali anima mundi, kot so jo poimenovali, je kot plod združitve nastala z namenom, da bi služila kot posrednik med idejo in njeno ustvarjalno izvedbo znotraj vesolja. Duša sveta je bila, z drugimi besedami, nosilka univerzalnega uma. Univerzalni um je bil sposoben zaznave in prevajanja božanske ideje v ustvarjalno delovanje in oblikovanje. Ker je bil relativna (pogojena) stvaritev, pa je bila tudi zaznava in prevajanje le delno in nepopolno. To lepo opisujejo besede Gite: "Z enim delcem sebe prežemam in vzdržujem celotno vesolje".⁷ Trojnost znotraj absolutnega prve stopnje je z "delom" sebe prežela prasketlombo in jo vzdrževala pri življenju, sama pa ostala skrita. Tako je nastalo vesolje, ki je vsebovalo duha (vir življenja), univerzalno dušo (vir zavesti) in energijo (nosilko vseh stvaritev).

Pa si trojnost duha, zavesti in energije oglejmo še z besedami knjige *Duh, sila, snov*, ki nastalo vesolje druge stopnje stvarjenja opisuje z naslednjimi besedami:

I. Duh

Življenjski princip: izhaja iz volje absolutnega, ki že od samih začetkov stvarjenja v sebi nosi idejo popolne stvaritve, namena, zaradi katerega je vesolje sploh nastalo.

Stvarjenje: Posledica vdahnitve življenja prasketlobi. Nastanek prostora in meja, kamor seže vpliv vibracije, ki izide iz trojnosti znotraj Absolutnega.

II. Zavest

Atrakcija: Na drugi stopnji je atrakcija (privlačnost) vez med duhom znotraj vesolja in absolutnim stvarnikom.

Prejemanje: Duh znotraj vesolja skuša postati eno z duhom absolutnega Boga, oziroma mu vsaj postati čim bolj podoben. To v vesoljnega duha-prasketlombo vnese odprtost za prejemanje vibracije, ki vanj (v vesolje) vnese voljo, ljubezen in inteligenco.⁹

⁶ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 2.14, 2.26.

⁷ *Bhagavadgita* 10:42.

⁸ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, str. 217, Abstraktno dvoje.

⁹ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.4.

Zavest, prisotna na drugi stopnji stvarjenja, latentno vsebuje zgoraj omenjene tri lastnosti, vendar pa se te še ne manifestirajo, saj ni individualnosti, ki bi jih lahko uresničila. Ni bilo še nobene stvaritve, razen zanjo pripravljene potenciala. Do rojstva oblike še ni prišlo, saj ni bilo magnetičnih centrov sile, ki bi razpršeno odično svetlobo lahko zbrali v organizirano enoto. Znotraj odične svetlobe pa so bila pripravljena semena, ki na tretji stopnji stvarjenja sklijejo v prvorojence. Semena pa so v sebi že imela trojnost, organizacijsko inteligenco, povezovalno ljubezen in gonilno voljo.¹⁰

I. *Energija*

Odična svetloba: je prasketloba, navdana z življenjem, vibracijo, kvaliteto. V njej obstajajo zametki gibanja, povezovanja in organizacije. To so procesi, ki sčasoma pripeljejo do rojstva individualiziranih prvorojencev.

Rojevanje: potencial, ki obstaja znotraj odične svetlobe in predstavlja odsev božanske trojnosti. Rojstvo individualiziranih zavesti ali prvorojencev je ustvarjalna nujnost.¹¹ Na drugi stopnji stvarjenja je namreč obstajala zgolj univerzalnost. Da nekaj, karkoli, lahko nastane, se mora izluščiti iz univerzalnega, oziroma bolje rečeno oddvojiti. Le tako to nekaj postane razpoznavno. V prisposobi: morje vsebuje nešteto kapljic vode, pa vendar, ko plavamo v njem, ne moremo razpoznati niti ene. Obkroženi smo z vodo, kjer so vse potencialne kapljice povezane v eno *homogeno* celoto. Posamezne kapljice so nerazpoznavne. Posamezna (individualna) kapljica se lahko oblikuje samo v okolju, ki je različno od morja. Le tako se lahko manifestira in postane razpoznavna. Zato kapljice lahko opazujemo zgolj v atmosferi, ko se kot para dvignejo iz morja in se v oblaku združijo v razpoznavno obliko kapljice. Ta sčasoma pade nazaj v morje, kot dež. Kroženje vode je ena najlepših prisposob izoblikovanja individualiziranega bitja (kapljice) in njegovega vračanja nazaj v morje, nazaj v izvorno enost, v univerzalno. Da bi torej v absolutnem Bogu počivajoča ideja (prva stopnja) dobila nek izraz, je znotraj univerzalnega (druga stopnja) moralo priti do izoblikovanja individualnih, z voljo, ljubeznijo in inteligenco navdanih ustvarjalcev (tretja stopnja), ki bi vzajemno poskrbeli za njeno manifestacijo.

Tretja stopnja

Kot smo videli, se nekaj, da bi se lahko pojavilo, mora oddvojiti od preostalega in se od njega razmejiti. Z drugimi besedami, da bi v univerzalnem kaj lahko postalo razpoznavno, oziroma da bi nekaj lahko dobilo obliko, so v univerzalnem morale nastati razločevalne meje.

Da bi torej lahko prišlo do manifestacije božanske ideje *znotraj* vesolja, je moralo priti do nastanka individualnih magnetnih centrov, ki bi poskrbeli za diferenciacijo univerzalnega, za zgoščevanje snovi¹² in posledično za nastanek oblik. Če Bogu rečemo oče, vesolju mati, potem so prvorojenci kolektivno njun sin. Če se spomnimo teze iz začetka, da je trojnost združevanje polarnih nasprotij in tako nastanek tretjega, sta polarni nasprotji tretje stopnje stvarjenja trojnost absolutnega Boga in trojnost univerzalnega vesolja. Prva trojnost je dala informacijo, druga pa pripravljeno, da skozi informacijo ali

¹⁰ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.13.

¹¹ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.2.

¹² Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.25.

kvaliteta postane stvaritev. Kot vez med njima pa so se na tretji stopnji stvarjenja razvili prvorojenci, sinovi uma (univerzalnega).

Njihova vloga je bila dvojna: prvič, prenesti informacijo iz absolutnega v snov vesolja; drugič, skladno z zakonom vgraditi informacijo v samo snov vesolja. Ker so bili rojeni iz dvojnosti, so kot prva pojavnost znotraj vesolja tudi sami odsevali dvojnost. Bili so dvovrstni. Lahko bi rekli, bili so hčere in sinovi očeta in matere. Prve so bile bližje materi, prejemnice, ljubezen usmerjena navzven, drugi so bili darovalci, oziroma posredniki, ljubezen usmerjena navzgor. V simboliki povezanost med obema oblikama prvorojencev označujemo s + Vertikalna linija predstavlja božanske sinove, horizontalna hčere.

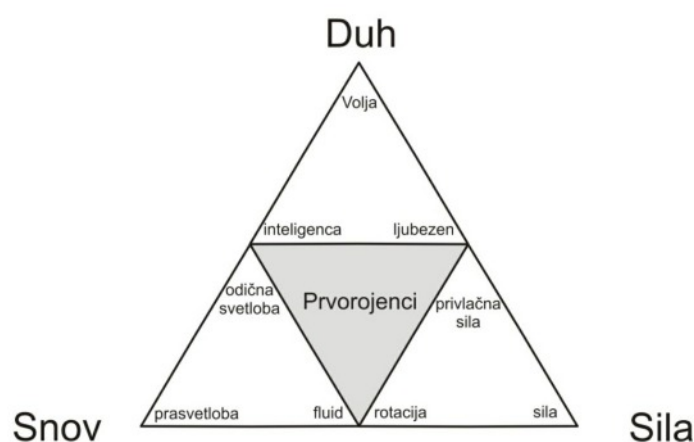
Dvovrstnost prvorojencev je bila ponovno stvar nuje. Kot smo videli že na drugi stopnji stvarjenja, vsako stvarjenje potrebuje dva različna dejavnika.

I. stopnja: ni stvarjenja, vsi dejavniki so znotraj absolutnega.

II. stopnja: stvarjenje vesolja, dejavnika sta prasketloba in duh, ki s spojitvijo ustvarita pojavno vesolje.

III. stopnja: vesolje (na tej stopnji igra vlogo snovi) in duh (Absolutni) ustvarita stvarjenje (prvorojenci) znotraj stvarjenja (vesolje).

Da bi se ustvarjanje znotraj vesolja lahko nadaljevalo, so morali tudi znotraj njega nastati dvojni ustvarjalni duhovi, ki so odsevali dvojnost očeta in matere ali duha in prasketlobe. Njihova osnovna naloga je bila nadaljnje ustvarjanje.¹³ Poskrbeli naj bi za oblikovanje tega, kar je velela Beseda. Oboji so imeli zavest, ki pa je v sebi združevala tri vidike. Povezavo med njimi in poprej prisotnimi trojnostmi si lahko ogledamo na naslednji sliki:

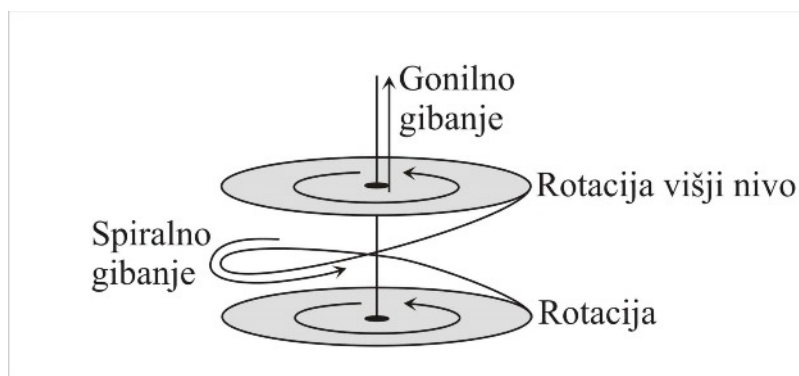

Slika 2:

Trojnost trojnosti, ali deveternost, ki je v pojavnosti poskrbela za rojstvo prvorojencev. Povezava med principi znotraj posameznih trikotnikov je vredna razmisleka. Npr. inteligenca kot prva (in najnižja) manifestacija duha znotraj odične svetlobe; ljubezen kot drugi princip znotraj božanskega, kot osrednji princip sile, ki se znotraj snovi izrazi kot privlačna sila...

¹³ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.20.

Skozi prvorojence je tako lahko prišlo do manifestacije treh božanskih principov (življenja, ljubezni in inteligence). Z oblikovanjem prvorojencev je bil krog ali bolje rečeno trikotnik sklenjen. Znotraj vesolja so se pojavila individualizirana bitja, ki so bila (potencialno) sposobna doumeti “sporočilo božanske vibracije” in na podlagi tega ustvarjati. Z njihovim nastankom sta se znotraj vesolja oblikovala dva nova medsebojno povezana načina gibanja, rotacija in spiralno gibanje.¹⁴ Rotacija je metoda prilagajanja snovi duhu, oziroma kako snov narediti bolj voljno za oblikovanje s strani duha. Rotacija je tesno povezana s principom inteligence ali prilagodljivosti v prostoru in času. Spiralno gibanje pa je povezano z obliko in zavestjo. Na podlagi tega gibanja prihaja do zbiranja gradnikov v obliko. Oblika je tisto, kar služi duhu kot vozilo za delovanje in ustvarjanje znotraj snovi. Posledica spoja duha in snovi pa je vedno nastanek neke vrste zavesti. Spiralno gibanje je gibanje iskre duha od oblike do oblike in njeno izpopolnjevanje. Vsaka naslednja oblika duhu omogoči kvalitetnejši in celovitejši izraz. In ker je zavest produkt spoja snovi in duha, oblika s svojo kvaliteto in prefinjenostjo torej določa, kakšna zavest se bo skozi izrazila. Pri spiralnem gibanju gre za postopen napredek božanske iskre iz utelešenja znotraj neke oblike, v novo in primernejšo obliko ter s tem za razvoj zavesti, ki jo omogoča spoj med vse bolj popolno obliko in vse bolj polnega izraza sposobnim duhom. Obstaja pa tudi tretje gibanje in to je gibanje duha samega. Je sam center, okrog katerega se oblikuje rotacija in volja duha po vrnitvi k duhu, ki poskrbi za privlak navzgor in povzroči spiralno gibanje. Je gibalo. Grafično lahko vsa tri gibanja ponazorimo z naslednjo sliko:

Slika 3:
Trije tipi gibanja.

Na podlagi povedanega bodo besede, ki jih *Duh*, *sila*, *snov* doda na tretji stopnji stvarjenja morda razumljivejše:

I. Duh

Prvorojenci: Ustvarjalci, posredniki in graditelji.

Dualna ljubezen: Prvorojenci so se delili na dve vrsti¹⁵ s čimer so odslikali dvojnost očeta in matere ali duha in snovi. Dvojnost pa je odsevala tudi njihova ljubezen. Dvojnost njihove ljubezni lahko ponovno ponazorimo s + En del ljubezni je posegal “navzgor”, proti Bogu, k enosti, drugi del ljubezni pa je bil usmerjen k izkustvu in stikom. Ni težko videti, da sta obe obliki ljubezni komplementarni. Ni

¹⁴ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.24.

¹⁵ Von Vay, Adelma: *Duh, sila, snov*, 3.11.

poti k razodetju božanskega brez izkušanja, stikov, ustvarjanja in uničevanja ali prerajanja. Po drugi strani pa brez stremljenja po preseganju, navzgor k božanskemu, ni dinamike izkustva, ampak zgolj nenehno ponavljanje. Z drugimi besedami, rotacija (posledica ene oblike ljubezni) sama ni dovolj, potrebna je še ljubezen do božanskega (ki poskrbi za spiralno ciklično gibanje).

I. Sila

Rotacija: Gibanje, ki je odgovorno za oblikovanje atomarnih enot snovi in diferenciacijo poprej še vedno homogene odične svetlobe. Na podlagi rotacije so se lahko oblikovali elementi, gradniki vseh nadaljnje ustvarjenih oblik. Rotacija je torej poskrbela za to, da so nastale, kot temu pravi *Duh, sila, snov* fluidne kapljice. Te so se nato pod vplivom magnetizma pričele zbirati v oblike, kar je poskrbelo za začetek velikega kozmičnega plesa ustvarjanja in uničevanja, kot temu pravijo hindujski teksti.

Svobodna volja: Vprašanje svobodne volje in njenih meja, oziroma razmerja med dejansko svobodno izbiro in vpetostjo v zakone, je eno najzanimivejših vprašanj sploh. Je tudi eno kontroverznejših vprašanj knjige *Duh, sila, snov*, ki ne pojasni zadovoljivo odnosa med grehom in svobodno voljo. Odgovor na vprašanje o svobodni volji pa naj zaradi preobsežnosti in odmika od teme o trojnostih, ostane odprto.

II. Snov

Fluid: Diferencirana odična svetloba, iz katere prvorojenci lahko oblikujejo oblike, ki jim služijo kot vozila njihovega izraza. Fluid je to, čemur bi lahko rekli atomarna struktura vesolje, pri čemer pa se je potrebno zavedati, da v tem trenutku poznamo zgolj tisto obliko atomov, ki obstaja na isti ravni potence, kot telo, ki ga naseljujemo. Obstajajo tudi mnoge druge bolj potentne ravni, kjer pa ravno tako lahko najdemo atomarne enote.

Magnetizem: Magnetizem je lastnost prvorojencev, ki jim omogoča, da iz fluida gradijo oblike. Magnetizem je tudi sila, ki vzdržuje enovitost oblike. Fluidne kapljice pod vplivom rotacijske sile razvijejo odbojnost do drugih fluidnih kapljic. Ta odbojnost v bistvu sploh omogoči diferenciacijo odične svetlobe. Magnetizem je po drugi strani tista sila, ki preseže naravno odbojnost fluidnih kapljic in omogoči, da se te združijo v takšno ali drugačno obliko.

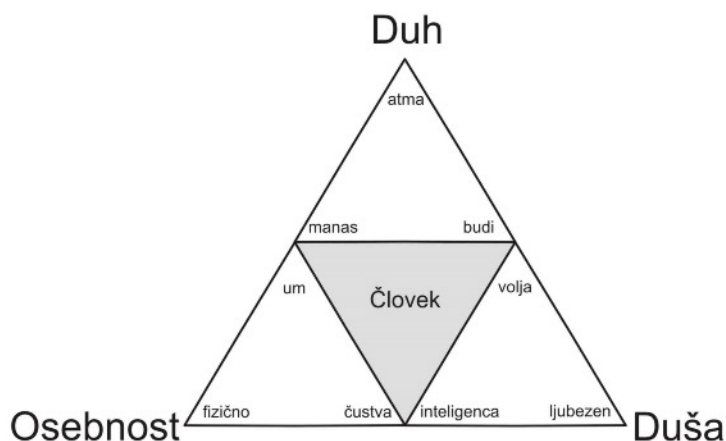
Tako, pa smo prišli do konca treh stopenj stvarjenja, ki pa so v resnici pomenile šele začetek. Zakaj so te stopnje stvarjenja tako pomembne? Če se spomnimo besed, ki se pripisujejo Hermesu Trismegistusu, "Tako zgoraj, kot spodaj!", potem metode, stopnje in principi, ki jih je uporabil Bog pri stvarjenju vesolja, veljajo tudi za človeka in njegove ustvarjalne procese. Človek je, konec koncev ustvarjen po Njegovi podobi. V zaključku si bomo ogledali trojno zgradbo človeka in se na kratko pomudili pri principih človekovega ustvarjalnega delovanja.

Trojnost pri človeku in njegovem ustvarjalnem delovanju

Človek je spoj duha in telesa, oziroma teles. Tako kot na kozmični ravni spoj med duhom in snovjo tudi pri človeku povzroči oblikovanje zavesti. Nosilca zavesti, oziroma posrednika med duhom in telesom, imenujemo tudi duša. Tako se kozmični duh, sila, snov v človeku kažejo kot duh, duša in osebnost. To so vidiki človeškega bitja, ki sovpadajo s tremi stopnjami stvarjenja vesolja:

- duh → 1. stopnja, absolut
- duša → 2. stopnja, univerzalno
- osebnost → 3. stopnja, individualno

Podobno kot prvorojenci, tudi trije človekovi vidiki vsebujejo tri principe:

Slika 4:

Mikrokozmični odsev makrokozmičnega trikotnika s Slike 2.

Podobnosti in vzporednice med prvorojenci in njihovimi principi ter človekom je očitna in nam pove veliko o našem poreklu.

Človek ali mislec je v prvi vrsti ustvarjalno bitje. Sposoben se je odzivati na zamisli, prisotne na umskih nivojih in jih ponesti v pojavnost na fizičnem nivoju. Pri tem uporablja metodo treh korakov:

1. zaznavanje in oblikovanje ideje → ideja
2. vzbuditev želje po uresničitvi ideje → želja
3. inteligentno oblikovanje → stvaritev

Mislec v svojem umu oblikuje idejo. Ta postane osrednja magnetna točka znotraj mentalne snovi, vir vibracije. To je stopnja, ki ustreza prvi stopnji stvarjenja.

Vibracija znotraj mentalne materije povzroči, da se oblikuje miselna tvorba. Oblika iz subtilne snovi služi kot nosilec ideje. S svojo pozornostjo mislec obliki vdahne življenje. Začne se pot izobličenja ideje oziroma njene uresničitve ali manifestacije. Ideja, navdana z življenjem in vzdrževana z mislečevo željo po uresničitvi, postane magnetno središče, okoli katerega se prične zbirati potrebna snov za manifestacijo ideje. Ta stopnja ustreza drugi stopnji stvarjenja.

Mislec tako zbrano snov inteligentno organizira v obliko, ki ustreza zahtevam njegove ideje. Ko oblika in ideja sovpadeta in oblika postane veren simbol ideje, se pojavi "rotacija". Snov, ki je z začetnimi živ-

ljenjskimi impulzi misleca pridobila dovolj zagona in bližine centru sile, se prične gibati avtonomno. Mislec s svojo pozornostjo ni potrebno več vzdrževati ideje. Ta razvije lastno življenje, čigar simbol je rotacija. Ideja je tako meso postala. Ta stopnja ustreza tretji stopnji stvarjenja.

Vse skupaj si oglejmo še na primeru. Recimo, da želimo skuhati kosilo. Najprej razmislimo, kaj bomo kuhali (prva stopnja). Ko se odločimo, pogledamo, kaj imamo na voljo v shrambi in hladilniku. Če kaj manjka, moramo iti v trgovino in zbrati vse potrebne sestavine za jed, ki smo si jo zamislili (druga stopnja). Ko končno zberemo vse sestavine, jed skuhamo (tretja stopnja). Dober tek!

Zgodba o nastanku in zgodba o ustvarjalnosti človeka je tesno prepletena in nikakor še ni dorečena. Največ, kar lahko upamo doseči iz interpretacij samih začetkov stvarjenja je večje razumevanje samih sebe kot ustvarjalcev, "ustvarjenih po božji podobi." Za poglobljeno osvetlitev ustroja trojnosti in potovanja ter prepletanja treh osnovnih principov stvarjenja, priporočam študij knjig *Tajni Nauk* Helene Petrovne Blavatsky in *Razprave o kozmičnem ognju* Alice Bailey.

S tem pa smo prišli do konca tega kratkega poskusa osvetlitve trojnosti, podane v knjigi *Duh, sila, snov* Adelme von Vay. Upam, da vam bo teknila!